AUTORICA
TENA ŠTIVIČIĆ

REDATELJ
PAOLO TIŠLJARIĆ

KRIJESNICE

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

VELIKA SCENA

KMD

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

NASLOV	KRIJESNICE
IZDAVAČ	KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA KOVAČKA 1, 20000 DUBROVNIK — HR
UREDNICA	ANA LEDERER
LEKTORICA	LUCIJA LJUBIĆ
GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM	MAJI STUDIO
FOTOGRAF PREDSTAVE	ALJOŠA REBOLJ
AUTOR VIDEO KAMPANJE	MIRAN BRAUTOVIĆ / PALM PRODUCTIONS
TISAK	ALFA 2 D.O.O.
NAKLADA	150
COPYRIGHT	KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA DUBROVNIK—HR

NI JEDAN DIO OVE KNJIGE NE SMIJE SE UMNAŽATI,
FOTOKOPIRATI NITI NA BILO KOJI DRUGI NAČIN
REPRODUCIRATI BEZ NAKLADNIKOVOG
I AUTOROVOG PISANOG DOPUŠTENJA.

PRATITE	FACEBOOK.COM/KMD.DUBROVNIK INSTAGRAM.COM/KMD_DUBROVNIK YOUTUBE.COM/KMDDUBROVNIK

KRIJESNICE

DUBROVNIK 2022.

KMD

B. MATIĆ I M. ŠEGVIĆ

M. ŠEGVIĆ I S. ŠIMUNOVIĆ

Z. ČOTIĆ I M. ŠEGVIĆ

H. SEBASTIJAN I J. MIHOLJEVIĆ

I. GULIN I B. MATIĆ

TENA ŠTIVIČIĆ

KRIJESNICE

PREMIJERA
— 22. TRAVNJA 2022.

PRIJEVOD
— MIRTA ZEKAN
— TENA ŠTIVIČIĆ

REŽIJA, SCENOGRAFIJA, IZBOR KOSTIMA I OBLIKOVANJE SVJETLA
— PAOLO TIŠLJARIĆ

AUTOR GLAZBE I OBLIKOVANJE VIDEO PROJEKCIJA
— ŽARKO DRAGOJEVIĆ

VIŠEGLASNE OBRADE PJESAMA / KOREPETITORICA
— PAOLA DRAŽIĆ ZEKIĆ

SURADNICA SCENOGRAFA I SLIKAR IZVOĐAČ
— ANAMARIJA OBRADOVIĆ

POMOĆNI SLIKAR IZVOĐAČ
— PERO MIHALJEVIĆ

IZRADA SCENOGRAFIJE
— BALDO DUŽEVIĆ

JEZIČNA SAVJETNICA ZA RUSKI JEZIK
— HELENA TOMAŠKOVIĆ

INSPICIJENTICA
— IVANA LJEPOTICA

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA SE POSEBNO ZAHVALJUJE AUTORIMA ČIJE SE SKLADBE KORISTE U PREDSTAVI UZ DOPUŠTENJE:

— ALEKSANDAR LJILJAK – PUTUJEM
— GORDAN MURATOVIĆ / COCO MOSQUITO – ZAR JE STVARNO DOŠAO TAJ DAN

VOKALNE ARANŽMANE POTPISUJE PAOLA DRAŽIĆ ZEKIĆ

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA ZAHVALJUJE I UDRUZI AUDIOVIZUALNI CENTAR DUBROVNIK NA TEHNIČKOJ PODRŠCI ZA PRODUKCIJU AUDIO I VIDEO MATERIJALA.

U PREDSTAVI SE KORISTE SKLADBE:
— GABRIEL'S OBOE – E. MORRICONE
— NOCTURNE U F DURU, OP. 15 NO.1 – F. CHOPIN

IGRAJU:

KLARA
— MARIJA ŠEGVIĆ

MARTIN
— ZDESLAV ČOTIĆ

TONI
— HRVOJE SEBASTIJAN

ŽANA
— JELENA MIHOLJEVIĆ

OLGA
— IVANA GULIN

OLIVER
— BORIS MATIĆ

CHERIE
— SRĐANA ŠIMUNOVIĆ

LENA
— NIKA LASIĆ

ANJA
— MIREJ STANIĆ

BARMEN
— BOJAN BERIBAKA

BRENDA
— GLORIJA ŠOLETIĆ

ROZITA
— IZMIRA BRAUTOVIĆ

AJŠA
— ANGELA BULUM

Z. ČOTIĆ I M. ŠEGVIĆ

H. SEBASTIJAN I J. MIHOLJEVIĆ

Z. ČOTIĆ, H. SEBASTIJAN, G. ŠOLETIĆ I J.MIHOLJEVIĆ

B. MATIĆ I I. GULIN

ANSAMBL KMD

DRAMSKI OPUS TENE ŠTIVIČIĆ – KAZALIŠTE KAO OAZA SLOBODOUMNE MISLI

MARTINA PETRANOVIĆ

Dramska spisateljica Tena Štivičić (1977.) rođena je Zagrepčanka već dvadesetak godina nastanjena u Ujedinjenom Kraljevstvu, od 2003. u Londonu, odnedavna u Glasgowu. Zarana osjetivši potrebu da se izmakne iz uskih okvira vlastite nacionalne sredine i na doslovnoj životnoj i na metaforičnoj književnoj, jezičnoj i sadržajnoj razini, neposredno po završetku studija dramaturgije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (2001.) otisnula se u svijet i nastavila obrazovanje na Goldsmiths Collegeu u Londonu gdje je magistrirala dramsko pismo (2004.). Štoviše, Tena Štivičić od samih je spisateljskih početaka svoje vidike proširivala na međunarodnim radionicama i susretima za pisce, ističući se spremnošću na sudjelovanje u međunarodnim projektima i na suradnju s autorima, umjetničkim timovima i izvođačima iz različitih kultura i tradicija, a njegovala je autorsku otvorenost internacionalno razumljivoj i relevantnoj tematici, zadržavši ipak čvrste veze i s domicilnom sredinom. Nije stoga neobično što se njezina dramska djela, od 2000. godine kad je u Zagrebu praizvedena njezina prva drama *Nemreš pobjeć od nedjelje* do zasad posljednje hrvatske izvedbe njezinoga najnovijeg dramskog teksta *64* (2021.), kontinuirano i učestalo izvode ne samo u Hrvatskoj, već i u zemljama bivše Jugoslavije, i u brojnim drugim europskim zemljama, napose Ujedinjenom Kraljevstvu i Njemačkoj, ali i izvan granica Europe, probijajući se sve do, primjerice, Kanade ili Japana. Nije neobično ni što je autorica s vremenom uspjela postići željenu dvojezičnost i što su nakon odlaska iz Hrvatske mnoga njezina dramska djela izvorno napisana na engleskom jeziku. Premda je gotovo svaka njezina drama prije ili poslije uprizorena i u Hrvatskoj, više je njezinih dramskih tekstova prvi put izvedeno izvan granica Hrvatske, a valja k tomu naglasiti i da, za razliku od mnogih (hrvatskih) pisaca čiji radovi ponekad zažive na sceni samo jedanput, drame Tene Štivičić gotovo redovito doživljavaju višestruke i raznovrsne scenske interpretacije i brojna i inovativna redateljska čitanja, mahom su dobro primljene i u kritici i publici pa se i po nekoliko godina zadržavaju na kazališnim repertoarima. Uspjeh dramskih djela Tene Štivičić ovjeren je i brojnim nagradama i priznanjima u zemlji i inozemstvu, bilo da je riječ o nagradama stručnih povjerenstava za najbolji dramski tekst ili predstavu, bilo da je riječ o nagradama publike, a neka od najuglednijih priznanja koja je primila svakako su uvrštavanje u prestižno društvo pedeset najtalentiranijih i najper-

T. ŠTIVIČIĆ (AUTOR FOTOGRAFIJE IVAN POSAVEC)

spektivnijih mladih pisaca u Velikoj Britaniji koji su, prema prosudbi londonskoga kazališta Royal Court Theatre i postaje BBC, predodređeni obilježiti britansko kazalište u sljedećih pedeset godina (2006.), Europska autorska nagrada i Nagrada za inovativan tekst na Heidelberger Stückemarktu za dramu *Fragile!* (2008.) ili nagrada Susan Smith Blackburn Prize za najbolju spisateljicu na engleskom jeziku za dramu *3 Winters (Tri zime)* (2015.). Ipak, možda najvećim dosadašnjim uspjehom Tene Štivičić može se smatrati uprizorenje njezine drame *3 Winters* u National Theatreu u Londonu (2014.) u režiji istaknutoga britanskog redatelja Howarda Daviesa.

Od svoje prve drame *Nemreš pobjeć od nedjelje*, koju je napisala još na studiju dramaturgije u Zagrebu i njome, kako će kasnije reći, prvi put ozbiljnije pronašla i artikulirala vlastiti autorski glas, Tena Štivičić tematski je i problemski zaokupljena dramskim preispitivanjem intimnih, ljubavnih, prijateljskih i obiteljskih odnosa likova, što ju je donekle izdvojilo od sadržajnih preokupacija njezinoga spisateljskog naraštaja i svojevremenoga vala tzv. *nove europske drame*. Pritom je u intimu likova ipak vješto i nenametljivo umjela uplitati i socijalnu i povijesnu situaciju svoje sredine, svoga naraštaja i svoga vremena te nenametljivo i gotovo bešavno spajati osobno i opće društvenopovijesno, lokalno i univerzalno, bez obzira je li pisala o ljubavnim usponima i padovima (*Nemreš pobjeć od nedjelje*), o oblicima snalaženja različitih naraštaja, a napose mladih, u postkomunističkoj tranzicijskoj zbilji (*Dvije*), o općem osjećaju otuđenosti i nestabilnosti (*Krijesnice*) ili o susretima/sudarima različitih kultura, multikulturalnim pitanjima današnjice i licima i naličjima interkulturnoga dijaloga (*Sedam dana u Zagrebu*, *Europa*). Svojevoljno mladenačko premještanje iz rodnoga grada i vlastite jezične i nacionalne sredine u London učinilo ju je senzibiliziranijom i za problematiku svakodnevice ekonomskih i političkih migranata i ratnih izbjeglica u multikulturalnom i globaliziranom društvu te nestabilnosti i fluidnosti identiteta u suvremenome svijetu (*Fragile!, Nevidljivi*), a kontinuirano zanimanje za položaj žena i mogućnosti ostvarenja ženskih potencijala u različitim društvenopovijesnim okolnostima i kontekstima okrenulo ju je i dramskom preispitivanju viševrsnosti i kompleksnosti ženskih identiteta i ženskih prava te dekonstruiranju brojnih društvenih stereotipa i nametnutih narativa o ženama (*Tri zime, Nježniji spol, 64*). Baveći se ključnim i aktualnim temama

današnjice, Tena Štivičić tražila je i iznalazila uvijek svježe i jedinstvene forme za iskazivanja odabranih sadržaja, poput eksperimentiranja s montažom monologa, fragmentarne dramaturgije, brze izmjene kratkih prizora i gotovo filmskoga kadriranja od totala do krupnog plana, retrospektivnoga, takoreći detektivskoga odmatanja priče ili vremenski obuhvatne i složene obiteljske sage. U dramama Tene Štivičić jednu od središnjih uloga igra i jezik, posebice u dramama koje se bave multikulturalnim i višejezičnim sredinama, pomno profilirajući osobnosti likova govorom, na razini izričaja skupine, obrazovanja, profesije, socijalnoga sloja, regije, nacionalne pripadnosti ili stupnja ovladavanja nematerinskim jezikom. Sve njezine drame, ispisane vještom dramaturškom rukom, natopljene su profinjenim osjećajem za humor i suptilnu ironiju, a odlikuje ih i umješnost da se o društveno aktualnim, relevantnim i složenim temama piše bez kičaste patetike i lažnoga sentimentalizma, kao i bez spisateljskog dociranja ili plošne didaktičnosti.

Dramska djela Tene Štivičić objavljena su u pojedinačnim izdanjima, u zbirkama *Dvije i druge* (2008.) i *Nevidljivi* (2015.) te u različitim antologijama i izborima hrvatske drame na hrvatskom i stranim jezicima, a brojni prijevodi njezinih djela otisnuti su i u inozemnim časopisima i publikacijama. Autorica je i drama za djecu *Parsifal* i *Pssst!* te uspješna dramaturginja na više predstava. Spremnost i potrebu za iznošenjem vlastitih stavova o najrazličitijim temama današnjice i za neposrednu komunikaciju s publikom, po mnogočemu komplementarne njezinu dramskom opusu, Tena Štivičić iskazuje i u kolumnama koje od 2003. piše za časopis *Zaposlena*, a sabrane su u zbirkama *Odbrojavanje* (2007.), *Vrag ne spava* (2010.) i *Pepeljugino maslo* (2016.).

Dramski opus Tene Štivičić usredotočen je na akutne teme današnjice i upućen na kazališnoga gledatelja s kojim želi uspostaviti dijalog a ne jednostrano monologizirati te ga prati latentna no nepogrešivo prisutna posvećenost oblikovanju kazališta kao oaze koja možda ne može izravno mijenjati svijet, ali može poticati ljude na nužnost permanentnog (i) slobodoumnog promišljanja i propitivanja osobnih i društvenih stavova, postupaka i pozicija.

I. GULIN

S. ŠIMUNOVIĆ

Z. ČOTIĆ I M. ŠEGVIĆ

M. STANIĆ, B. BERIBAKA I N. LASIĆ

H. SEBASTIJAN I J. MIHOLJEVIĆ

ANSAMBL KMD

MOŽE LI SE OTPUTOVATI OD SAMOG SEBE?

MARTINA PETRANOVIĆ

Dramu *Krijesnice* Tena Štivičić izvorno je napisala na engleskome jeziku (*Fireflies*), a prevedena je na hrvatski jezik za prvu svjetsku i hrvatsku izvedbu toga komada 2007. godine u Zagrebačkome kazalištu mladih. Od tada do danas *Krijesnice* su jedan od autoričinih najizvođenijih komada, ponajviše u Njemačkoj gdje je drama i objavljena u uglednom kazališnom časopisu *Theater Heute*, ali i u drugim europskim zemljama gdje su doživjele različita tumačenja, gdjekada i adaptacije u lokalne prilike kakvu nudi i dubrovačka izvedba *Krijesnica*.

U *Krijesnicama* inicijalni uzgon dramskoj radnji i usmjerenje za njezino moguće tumačenje nude najmanje dva koncepta zadana već u samom naslovu drame, krijesnicama, i u mjestu njezina događanja, zračnoj luci. Krijesnice su sićušni kukci koji preko dana djeluju dosta neugledno da bi se s dolaskom mraka pretvorili u predivna svjetlucava bića koja na taj način započinju međusobnu komunikaciju, istodobno obasjavajući noć i simbolizirajući ljepotu života, ali i svjedočeći da stvari nisu uvijek onakvima kakvima se na prvi pogled mogu učiniti. Tako se i likovi u drami Tene Štivičić mimoilaze ili susreću poput krijesnica u mraku, mjestimice bljesnu, dodirnu se i prepoznaju te uspostave kontakt i razotkriju svoje unutarnje svjetove, da bi do kraja drame polako izblijedjeli i iščezli u tami, neki čak i ponešto drukčiji no što su bili na samom početku putovanja. Zračna luka je i tvarno i metaforično mjesto dolazaka i odlazaka, susreta i rastanaka, početaka i završetaka, raskrižje putova i čekaonica, prostor tranzicije i čistilišta, beskrajne slobode i strogog nadzora, neograničenih mogućnosti i bezbrojnih zabrana. Tako i mjesto radnje u drami Tene Štivičić koje likovi na početku doživljavaju kao odskočnu dasku za let u bolje sutra ili u zaborav od svakodnevnog, zbog iznenadnoga zastoja postaje prostor neočekivanog i bolnog prizemljenja i suočavanja ne samo sa svima onima s kojima se nenadano susreću ili ulaze u dijalog u zračnoj luci, već i s licima iz vlastite obitelji ili okoline, s utvarama vlastite svijesti te, poglavito, sa samima sobom.

Koncepti krijesnica i prostora zračne luke djelomice određuju i samu strukturu dramskoga teksta ispredenu oko bljeskovitih uvida u intimu likova tijekom fragmentarnih i kratkih prizora što se odvijaju u različitim tipičnim i simboličnim odvojcima zračne luke (kafić, prostor za pušenje, uprava, prostorija za prijem hitnih slučajeva, prostor za preuzimanje

prtljage, „djutić“, aerodromsko predvorje...). Autorica pritom vješto balansira između izgovorenog i neizgovorenog, zaglušujuće aerodromske vreve i tišine intimnih stanja, tragičnoga i komičnoga, sentimentalnog i ironijskog, kako na razini sadržaja dramskih prizora, tako i na razini jezičnoga izričaja likova. Satirično intonirani međunaslovi četrnaest dramskih postaja muke „malih ljudi“ (Odmor je normalnom čovjeku naporna stvar, Duty free zona, Ovo je vaš sretan dan, Planina, Svinje...) izvorište su dodatnog autorskog komentara, a kodovi za iščitavanje rasuti su i u brojnim referencama na popularnu kulturu, naročito film, upisanima u parafraze ili persiflaže dijaloga, likova, scena i prostora (Bar Casablanca – privremeni plan).

Za razliku od prethodne drame Tene Štivičić izvedene u dubrovačkome Kazalištu Marina Držića, duodrame *Nemreš pobjeć od nedjelje* u kojoj je autorica usredotočena na monološke ispovijedi mladoga para, u *Krijesnicama* na scenu stupa šarolika i pomalo tipizirana galerija likova kao što su, primjerice, uspješna ali životom iznurena spisateljica Clara, propali novinar Martin na putu u medicinski potpomognutu smrt, djevojka Olga koja skroman život u domovini želi zamijeniti američkim snom, starac Oliver u nenajavljenom posjetu sinu i njegovoj mladoj obitelji, neurotičan par na putu za Barbados i odvikavanje od alkohola. Među njima su i Anja i Lena, stjuardese izmještene iz autoričine ranije drame *Dvije*, ali sada desetak godina starije, izgubljenije i beznadnije, a naposljetku i ostali aerodromski službenici, svaki sa svojim profesionalnim i životnim frustracijama. S njihovim nas sudbinama, pričama, osobnostima, zabludama, samoobmanama i traumama autorica upoznaje u trenucima izvanrednih okolnosti u kojima karakterne osobine nerijetko bivaju izoštrenije i izloženije, a likovi ranjiviji i iskreniji. Situacija u kojoj su iznenadno zakinuti za svoje male utopijske zbjegove, prisiljeni prekinuti svoje planove, zaustaviti se i razmotriti svoje odluke, postupke, procjene i namjere te odlučiti treba li nastaviti istim putem ili promijeniti smjer kretanja, dramske likove u konačnici dovodi i do osobnog demaskiranja i do demaskiranja međuodnosa s drugima. U pojedinim slučajevima lica bivaju izmijenjena okolnostima aerodromskog i životnog zastoja, poput Žane i Tonija koji na koncu stavljaju karte na stol, odustaju od putovanja i vraćaju se kući u pokušaju da razriješe svoje traume; u pojedinim pak slučajevima lica nisu netaknuta događajima u zračnoj luci, ali nastavljaju u skladu s inicijalnim

planovima kao da se ništa nije dogodilo: Clara odlazi na odmor k ocu unatoč susretu s davno izgubljenom i nikad dokraja prežaljenom ljubavi, Martin i nakon njihova susreta nastavlja s planom o eutanaziji, a Olga ne odustajući od sna o boljem životu ustraje u namjeri da otputuje u Ameriku i postane *au pair*. Rasplet možda najbolnije pogađa Olivera, starca koji shvaća da ga sin ne želi i ne treba u blizini te zaboravljen od svih zaostaje na aerodromu.

Snježna mećava usred ljeta uzrokovana klimatskim promjenama kao jednim od gorućih problema današnjice tek je početni impuls za autorsko dramsko identificiranje i problematiziranje mnogih drugih tematskih kompleksa suvremenoga društva kao što su otuđenje i usamljenost ljudske jedinke u suvremenom društvu, strah od bolesti i smrti te medicinski potpomognuto umiranje, ovisnost o alkoholu, ksenofobija i vjerska nesnošljivost te netolerancija i duboki procjepi među različitim kulturama, neutaživa konzumeristička glad podjednako raširena i među imućnima i među siromašnima, potraga za identitetom te osmišljavanjem i ispunjavanjem vlastitoga postojanja, bijeg od besprizornosti siromaštva i bestijalnosti ratova te neprestane migracije pojedinaca u potrazi za vlastitim mjestom pod suncem... Ipak, jedno od ključnih i sveprožimajućih problemskih mjesta *Krijesnica* nesumnjivo se krije u razobličavanju pokušaja da se može otputovati od samoga sebe i u utvrđivanju nemogućnosti pa i uzaludnosti svakog takvog pokušaja, takoreći unaprijed osuđenog na propast.

G. ŠOLETIĆ

B. MATIĆ

J. MIHOLJEVIĆ

M. ŠEGVIĆ

S. ŠIMUNOVIĆ

PAOLO TIŠLJARIĆ

Paolo Tišljarić rođen je 13. 12. 1991. u Zagrebu. Godine 2013. završava BA studij kazališne režije i radiofonije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu i stječe titulu sveučilišnog prvostupnika kazališne režije i radiofonije. Godine 2017. završava MA studij kazališne režije i radiofonije i stječe titulu magistra kazališne režije i radiofonije. Magistarski rad čine predstava *Nesporazum* Alberta Camusa, radio drama *Odjel broj 6* prema istoimenoj pripovijetci Antona Pavloviča Čehova i pisani diplomski rad na temu *Redateljski pristup drami „Nesporazum" Alberta Camusa*. Dosad je postavio predstave: *Šenoa i Slava* Lade Kaštelan u produkciji POU Velika Gorica, *Orašar* Lade Kaštelan po Hoffmannu u Kazalištu Marina Držića, *Maškarate ispod kuplja* Iva Vojnovića u Kazalištu Marina Držića, *Do posljednje kapi krvi* Nine Horvat u produkciji KD Kolarin, *Tramvaj zvan žudnja* Tennesseeja Williamsa u produkciji Kazališta Marina Držića, *Mare Fjočica* Joza Lovrića u produkciji KD Kolarin, *Priče iz davnine* Lade Kaštelan po Ivani Brlić Mažuranić u produkciji Kazališta Marina Držića i GK Trešnja, *Uncle Maroye: Re-Examinate* Marina Držića u produkciji Midsummer scene festivala, *Orašar* Lade Kaštelan po Hoffmannu u GK Trešnja, *Karaoke show* Davora Špišića u produkciji KD Kolarin, *Jur ni jedna na svit vila* Valentine Galijatović po Luciću i Boccacciu u produkciji DSM Hvar i UO THEARTE, *Snježna kraljica* Lade Kaštelan po Andersenu u GK Trešnja, *Kod Peregrinovih* Valentine Galijatović u produkciji UO THEARTE i GK Trešnja, *Novela od stanca* Marina Držića i *Vjera iznenada* Marka Bruerevića u produkciji KD Kolarin, *Carevo novo ruho* Ane Tonković Dolenčić, u koreziji s Krešimirom Dolenčićem u GK Trešnja, *Braća Grimm i princeza Louise* Branka Ružića u GK Trešnja, *Nove pustolovine Don Quijotea* Tariqa Alija u HNK u Zagrebu, *4 suha stopala* Ivane Sajko u produkciji UO THEARTE i ZPC, *Kronos* Dražena Katunarića u produkciji DLJI i Hrvatskog društva pisaca, *Cvilidreta* Valentine Galijatović prema braći Grimm u DK Dubrava, *Garderoba* Dore Gelo u produkciji UO Točka na I u suradnji s kazalištem KNAP, *Naplatna stanica* Ivana Vidića u produkciji DLJI i Hrvatskog društva pisaca, *Geste i grimase* Špire Guberine u produkciji Teatra Kiklop u suradnji s HNK-om u Zagrebu, *Sinu bez snova* Srđana Sandića u produkciji UO TEATRUM u suradnji s kazalištem Mala scena, *Čekaonica* u koprodukciji UO TEATRUM i Teatra ITD, *Tata lav i njegova sretna djeca* u DK Dubrava. Režirao je *Dodjelu nagrada hrvatskog*

P. TIŠLJARIĆ (AUTOR FOTOGRAFIJE ŽARKO DRAGOJEVIĆ)

glumišta 2018. i 2019. s kolegicom Leom Anastazijom Fleger. Sudjelovao je u organizaciji turneje predstave *Medeja* Tomaža Pandura (Cipar, Kolumbija, Slovenija, Makedonija), organizaciji Nagrade hrvatskog glumišta, brojnim događanjima i produkciji više od 50 profesionalnih kazališnih, kulturno-umjetničkih i drugih programa. U profesionalnom kazalištu asistirao Tomažu Panduru, Ivici Buljanu, Januszu Kici, Ivici Boban, Krešimiru Dolenčiću, Aleksandru Popovskom i drugima. Kao student asistirao je na glumačkim klasama Franke Perković, Velibora Jelčića i Krešimira Dolenčića. Osnivač je umjetničke organizacije THEARTE. Član je Hrvatskog društva dramskih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Dobitnik skupne nagrade *Orlando* u sezoni 2015./2016. za predstavu *Othello* u režiji Ivice Boban. Od studenog 2018. ravnatelj je Gradskog kazališta Marina Držića u Dubrovniku.

Z. ČOTIĆ I S. ŠIMUNOVIĆ

B. MATIĆ, A. BULUM I I. BRAUTOVIĆ

ANSAMBL KMD

ANSAMBL KMD

ANSAMBL KMD

J. MIHOLJEVIĆ

URED RAVNATELJA:

RAVNATELJ
— PAOLO TIŠLJARIĆ

VODITELJICA UREDA RAVNATELJA
— TONKA MUSLIĆ

TAJNIK USTANOVE
— DRAŽAN JURKOVIĆ

VODITELJICA RAČUNOVODSTVA
— JADRANKA ROSIĆ

GLAVNI RAČUNOVOĐA
— MIRJANA CIVADELIĆ

VODITELJ ODNOSA S JAVNOŠĆU I PRODAJE
— ŽARKO DRAGOJEVIĆ

KOMERCIJALIST
— ZRINKA DROPULIĆ TOPIĆ

KAZALIŠNI UMJETNICI:

— BOJAN BERIBAKA
— IZMIRA BRAUTOVIĆ
— ANGELA BULUM
— ZDESLAV ČOTIĆ
— PAOLA DRAŽIĆ ZEKIĆ
— IVANA GULIN
— EDI JERTEC
— JASNA JUKIĆ
— NIKA LASIĆ
— BORIS MATIĆ
— ANAMARIJA OBRADOVIĆ
— FRANE PERIŠIN
— HRVOJE SEBASTIJAN
— MIREJ STANIĆ
— MARIJA ŠEGVIĆ
— SRĐANA ŠIMUNOVIĆ
— GLORIJA ŠOLETIĆ
— BRANIMIR VIDIĆ

TEHNIČKA SLUŽBA:

VODITELJICA TEHNIČKE SLUŽBE
— EDITA PRIZMIĆ ČULAR

KOORDINATORICA TEHNIČKE SLUŽBE
— NIKOLINA JOVANOVIĆ

INSPICIJENTICE
— ANITA BUBALO
— IVANA LJEPOTICA

MAJSTOR POZORNICE
— ASIM ARSLANAGIĆ

MAJSTOR TONA
— MILAN TOMAŠIĆ

MAJSTOR RASVJETE
— SILVIO GIRON

MAJSTORICA KROJAČKE RADIONICE
— JELKA GRLJEVIĆ

ŠMINKA I FRIZURA
— MARIJA JOZIPOVIĆ
— MANUELA KAVAIN
— IVANA PLEŠA

REKVIZITERKA
— STELA ĐUROVIĆ

GARDEROBIJERKE
— AIDA MACHIEDO
— MANUELA KAVAIN

TEHNIČAR TONA I RASVJETE
— DRAGAN PANTOVIĆ

TEHNIČARI POZORNICE
— BORIVOJE LJUBOJEVIĆ
— FRANO OBRVAN
— ANTUN ZANINI

DOMAR I NABAVA
— MARKO BOROVINA LUŠICA

PORTIRI
— IVO LETO
— RABIJA HAJDAROVIĆ

ČISTAČICA
— DRAGANA PAVLOVIĆ

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

GRAD DUBROVNIK
CITY OF DUBROVNIK

Republika Hrvatska
Ministarstvo kulture
Republic of Croatia
Ministry of Culture

KMD

KMD

KMD

KMD